

A röpülj pára népdalai
TÖRÖKKOPPÁNY
Burdáki né

(34)

MSZ 5608. Tf. Sp. A4.

Fogyasztói ár: Ft. 6'60

(1)

A hegytetőn szepen nől a furelya Báro kislány az ablakából halgatja.
Az édes anyját nagyon szepen meghéri. Hogy egykint a szabadba mehetne
Az édes anyja megengedte ezt neki.

A domboldalon a nyálat hámar el is.
Juhán legény a szüjára ülteti, a legnebbik nőtáját faja neki.

Ragelentint ha megszólal a furelya.

Báro kislány nagy örömmel találja.

Ha nem mehetti a szel-hendövel intiget

A juhán legény a legnebb nőtával firt.

Jo anyácskám csak mi is megények lenénk.

Hogy én a juhán legény felesége lehetnék.

Mert nincs több ilyen legény a kerék világon.

En boldog lenék ha ez lehetne a párom.

A báro né ezt mosolyogva halgatja.

De a báro amikor ezt megtudja.

Rokonokhoz a vidékre utasítja.

A juhán legényt a börtönbe csukítja.

Fehér rósa, piros rósa most nyilik.

A juhán legényt ahasztára most viszik.

Faja a né a fehér inget a gatyáját.

Kim látja tőle a szilagg semü báro lányt.

Báro kislány amikor azt meg tudta.

Hogy mi let a juhán legénynek a rósa.

Bánatában megharadt a gyenge síve.

Mert a juhán legényt, ő nagyon szerete.

Élet vár meggyét kilenc falut bejártam,
Magam alá egy paripát nem találtam,
Itt találtam magamnak egy paripát
És loptam a kömizáros nej lovát.

Ara kérem kömizáros úramat
Né löje ki alólam nej lovamat,
Egyre betér azt a kutya mindenét
Lovát félti nem a maga életét.

Barna kis lány be sétált a rétér,
 Feltekintet a csillagos égre,
 A csillag feljött látnom, betyár legény a szeretém ut. várom,
 Barna kis lány el maladt a kútra,
 Betyár legény a lovát ot. íratja,
 Csak most ne jöjjön senki, hogy it. mint ket. ne lásson meg valaki,
 Barna kis lány meríti a víret,
 Ertém leli a halál os. hideg,
 Meg. ály. csak barna kis lány, nem jár. s. többet a betyár
 (után erután)
 Barna kis lány ülj fel. o. nyeregbe,
 Be. v. inkább az erdő. s. sűrűjébe,
 Majd meglátod barna kis lány,
 Hogy manj. re. szeret a betyár erután,
 Majd meglátod barna kis lány, boldog. le. nöl a betyáral
 erután,

Itt a kútja mindenit a világnak,
 Nem találom a kapuját a bábáimnak,
 Vésd ki rórsám iribe, vé. meg. vagyok. veses. be,
 Had tudja meg a világ. e. des. kedves. tubicám,
 Hogy te is szeretn. t. is. ta. s. iv. l. öt. igarám,

Már megmondtam Erzsike, hogy ne menj le a kertbe,
Ot dolgozik a nemszed Véndel, meglenet igéve.

De Erzsike nap, nap után csak le ment a kertbe.

A Véndel a kert végébe mindig megölette.

Ate apád büszke ember, nem len arról semmi.

Hogy te a Véndelé' l'hes mert az megény neki.

Gondolt eget a két fiatal azt véghe is vite.

Találkostat minden este a kert túlsó végébe.

Mire unja erre vete, hisö volt hiába.

Nem kelet, a pivos palag az Erzsike bajába.

Legyenkerre, de azért át ment megfogta a keret.

Kéren fogta verete át a jövendő vejét.

Credben volt meg az, erkivö, nem volt eruhaj, l'arma.

De azért a boldogsalt, ^{göcg} rá mind a két hárra.

Érti kend, halja kend én utánam ne próbáljon

leskelödni kend

Mert föl is ut, le is ut, megmutatom én majd,
kendnek mere van az ut.

Tudja kend, hogy nem kel kend, de nem restel a hátam
mögöt sarmalödni kend.

Viggárram kend magára, látat a kend rájára.

Mert megmutatom én kendnek hogy ki lesit az úr.

Megmutatom én kendnek hogy én lenek az úr,

Hogy én lenek az úr,

A jó anyám mindig mondta nekem, nehégy lányom a kezinynek.
 Le a néj narának, se a csalpa két remének.
 Mégis teném ides anyám hogy nem is vessem érre.
 De mikor ugy faj a gyöngy sívem hogy majd meg balok érte.
 De meg is bánom, hogy nem halgatom az én jó anyám narára.
 Mert le csajot ug mint az ajtót a kuncut betyár fajtája.
 Mias lányal ált az ottár el, misznak lett a párja.
 Arota vágok ilyen nomoru, ilyen bánatos árva.

Kej trilálom, triláli, nombat. este megralt a néj vajdáné.
 Tralalalalala, tralalalala.

Kej trilálom, trilálom, én a vajdát rognálom.
 Az len a legvag, de gondom, hogy öt meg vigasztalom.
 Tralalalalala, tralalalala.

Kej trilálom, triláli, mér ne lenek én vajdáné?
 Megmutatom hogy én lenek a vajdáné.
 Csak azért is én lenek a vajdáné.
 Tralalalalalala, tralalalala.

Errike nentem, szeretn e engem? szép csillagg virágom.
 Né néz te jobbra, né néz te balra, csak csókolj meg engem
 Errike nentem szép csillagg virágom.

Csillag semmi gyöngyvirágom, édes szentem Katica.
Keres engem olyan nagyon mint a Jancsit a Uica.

Deha nem szeretn egykint se édes szentem gyöngyvirágom
Kalmoljon meg akkor este, nagymergesen a uica. Katica

Hogha engem szeretnél diraré' dam.

Nagyon boldog lehetnél diraré' dam dam dam,

Mert mindene modom megvan rá, hogy lehetnél boldogá'
diraré' dam dam dam.

A gondolatod is leszem diraré' dam,

Lezem ruhát vehetnél diraré' dam dam dam.

Ugy élhetnénk ketesben mint a halak a vízbe, diraré' dam,
dam dam.

Narognék az édes anyám amér megházasodtam.

Hogy a háshor, az ő háshor ilyen regény lányt hortam.

Regény a lány, édes anyám, de gardag a nevelme.

De ami még a legytöbblet is, a ragyogó csalfa két neme.

Édes anyám, kedves anyám volna egy kéresem.

Att a kis lányt, a banna kis lányt kéresem meg nékem.

Mert att a kis lányt sejt hogy ha meg nem szeri nékem

A meghalok ha, meghalok ha, nem lehet felcségyem.

Az én nyérem nem köböl van de nem is vaj.

Ha megcsaltát barna kis ^{lány} se baj.

Nagy a világ, sies az ut meg tereke,
Az ilyen csalfa kis lány nélkül megélek.

Mehetn jobbra, mehetn balra nem bánom.

Van még kis lány, ezen a nagy világon.

Még egy ilyen csalfa lány mint te voltál.

Akad minden galagonya bokornál.

Kaljátok e falu végi cigányok? ed a nótát nehem végan huzátok

Le ruhám, se cipőm, rongy a harisnya kötöm, elhagyt a köhégy nemü szeretőm.

Ha elhagyt nem baralok érte,

Falállok majd különbogyebet helyete.

Len ruhám, len cipőm, gumi harisnya kötöm,

Len meg nekem köhégy nemü szeretőm.

Dió fából csináltatlam egy teli taligát.

Rá ültetem a feleségem Kiti Katikát.

Gödörös az ut, fel baralt a teli taliga,

Le eset a feleségem a Kiti Katika.

A Koppányi öreg árok, nádat terem nem virágot.

Nádat terem, cifra levelest, legényeket jój de nevelmeset,

(7)
A Koppányi domblétörő ríca te Lári te

Vár engem a szeretőm ríca te Lári te,

Selyem kendőt lobogtat, engem avál es alogat

Lári cinger cungeráj ríca te Lári te,

A Koppányi leányok ríca te Lári te

Mind ruszterókra várnak ríca te Lári te.

Hogy ruszterók lehesen, új cipőt viselhesen

Lári cinger cungeráj ríca te Lári te,

A Koppányi legények ríca te Lári te

Olyan gyárók seregének ríca te Lári te.

Hogyha a lányt meglátják, a nőjüket elhatják

Lári cinger cungeráj ríca te Lári te.

A Koppányi leányok ríca te Lári te

Cifra tutyiba járnak ríca te Lári te.

Rossás tutyú a kálán uggyár a legény után

Lári cinger cungeráj ríca te Lári te.

A Koppányi menyecskéik ríca te Lári te.

Mind megeték a lenorót ríca te Lári te

Mert a lenore szerencse atól néj, a menyecske

Lári cinger cungeráj ríca te Lári te.

Isten adta, Isten adta kis barnája,

9

8

A Koppányi legények olyan kevélyek.

A Koppányi lányok is olyan kevélyek,

De én ara mit adok fűzhermené nem akarok

Nem nyoma a sírmet a bánat a bú.

De a Koppányi kis lányok is olyan kevélyek.

Hogy a Koppányi legények nem is beszélnek.

De én mit adok hársodni nem akarok

Nem nyoma a sírmet a bánat a bú.

Ennem csak nevetek mert megjéskéknek nevetek

Nem nyoma a sírmet a bánat, a bú.

Barna kis lány kísértél az albomásra

Ványa, ványa a babáját de hiába.

Az a vonat aki egy szer messze vitte

Nem jött vissza oda maradt mindörökké.

Barna kis lány kísértél a temetőbe.

Gyöngy virágos koszorút visz a kerébe

Nem találja kedves babája sírhalmát

Vina vini a gyöngy virágos koszoruját

Májusi honóndó

Hajdánom haj, máma van a Fülöp Jákab nap, haj haj haj

Mulasunk ma csak, mert holnapra már el múlik a

Fülöp Jákab nap. haj haj haj, hajdánom haj haj haj

Isten adta, Isten adta kis barnáját,

De sok esolhat, de sok esolhat raktam rája.

Demivel többet raktam rája, anél jobban sohal jobban
illet rája.

Bárcsak mindig bárcsak mindig tavasz lenne.

Hogy minden kis lány férjhez mene de jó lenne.

Ha mindig lakodalom lenne

Ki mulathatnánk magunkat a kedvünkere.

Korommaromé esolkolóm o esolkos nájját.

hova ide a borának a leggyarát.

Még az éjel hi rugom az osztal lábát borba öntöm a
sivem nagy bákatát.

Templom járó soré voltam, esután se kel nehem az imádság.

Utca hozat enevesset táncot járok hogy ne lájak a sivem
szomorúságát

Férjhez ment a barna kis kány hit szerettem
oda minden örömmöm a világon.

Rá benélte a jó anyja ne várjon rám, menjen el a gardog
romniéd fiához.

De csak azt látnám hogy boldog tinta szívöl meg
borájlánám neki.

De a mikor találkoznak félre fordul zápor módón
hubának a könyei

Haja haja kukorica haja, beteg a szeretöm édes anyja.
De adig ne is legyen egésze még nem lenek a fia felesége,

Mályva mályva, csipkés fehér mályva

Válogat a legény a leányba

Ha válogat most van az ideje, egze meg a válogató fene.

Ench a kis lányak nincs babája,

Egy barna legény jár az udvarába,

Barna legény gyere be, ölelj engem idebe a nobába,

Nem ugyan már mint aretöt árok van a hárunk elöt
ragyógos csillagom

De szeretnék átul menni tea rórsát nakilani ragyógos
csillagom

Ha én rórsa bimbó volnék minden este kinyitlanék
ragyógos csillagom

Kihajolnék az utcára három legény bonuzára
ragyógos csillagom

A Koppányi hársas erdő de magos,

Dene a sok hársfa virág illatos,

Gyere rórsám nedzük le a virágját,

A vásáron el költjük majd az árát

Gyere rórsám nedzük le a virágját

Lelyem ruhára költjük majd az árát

Sik art mondják hogy Koppányba nincs rósa
 Kát ar a sok barna kis lány micsoda?
 Ha ki ál a kapuba libeg, lobog a köténye eleje
 de hiába lobog nem lehet szeretője.
 Még art mondják hogy Koppányba nincsen sár.
 Pedig ere zápor eső sokat jár.
 Van bene egy utca, de ar is kövel van le rakva ar én
 kis babámmak a köhény sene de csalfa.

A Koppányi lányok hogyan jártak.
 A kis kútba vizet nem találtak.
 Mert a kis kút be fagyott a szeretőim elhagyott Lombot este
 A Koppányi lányok hogyan jártak.
 Zöld erdőbe somot nem találtak.
 Mert a somot somolták a szeretőimet sororták katonáinak

Lólgá biró ar irada nobábra,
 Most irja a nevem katonáinak.
 Lólgá biró tedde a ceruzádat.
 Ne ird be a nevem katonáinak.
 Ne ird be a nevemb katonáinak, ^{meg} mert hasada rive a
 babámmak

Ó te sügöny juhári legény, hol van ate nyájad nejeány.
 Ar én nyájam a tilóba magam meg ar árislómiba.
 Oh ideo kormám asszony mért olyan füstény among
 könyörüljön rajtam.

Megy a kocsi a fö utcán porok az ut utána.
 Egy köhény nemü barna kislány ül az ülés korárla.
 Biro uram meg lánya tuli tuli piros szoknyája
 A faluba de sok legényt en a fene utána.

Haragzik rám a Koppányi bíró mert nem vagyok
 katonának való, mert nem vagyok his angyalom katonának
 Ne haragudj te Koppányi bíró, való
 Lenek én majd katonának való.
 Lenek én még a lánynak is vőlegénynek való

Közpádon a kapu félfa tövében,
 Le egy kis lány az édes anyja ölében,
 Ne riny lánynom ihaja hogy katoná a neresöd,
 Fiatal vagy várható háromtendőt

Édes anyám hol van az a rosmaring,
 Amit az én hűtlen bábam hagyott el,
 Geddje öne ihaja tegye virbe a pohárba,
 Elhüldömar esküvője napjára.

Amikor engem a fö orvos vizitál,
 Veregeti a válamat meg, meg, át,
 Kéfély fia ihaja nem lenel te katoná,
 Te lenöl a lánynak vigasztalója

Töld fü, töld öy a lábam alatt
 Aki nékem a legg nebbi lesz tölem egy csolhat kap, kap, kap,
 kap valamit csak kap aki nékem a legnebbi lesz tölem egy
 csolhat kap.

A Koppányi utca jaj de sárós,
 Aron járni nékem nem tanácsos,
 Mert meg fognak engemet megköltik a keremet,
 A srándárok, ha megköltik a keremet el is visznek
 engemet a srándárok

Megy a kocsi sejtől jorrik az ut utána
 Három kislány ül a kocsi farába
 Mindeniknek pánthika a hajába
 Hogy ne gondolja senki hogy katóna a bátyja

A Koppányi kertek alatt kinyílt a gyöngyinalag
 Gyöngy inalag sárga lapu levél hamis a Koppányi
 Legény

Arok parton van egy magas jegenge fa,
 Egy barna kislány kesereg alata,
 Né keseregi bábam mert nem hagyta,
 Danyháim nincsen de a nővérem betakarlak

Csak azt mondják ezt a kis lányt vegyem el,
 Tel nem is kérdik hogy majd mitől tartom el,
 Legény vagyok, nagyon szegény, nincs eggyem mint a
 dolgos két kezem

Két karómal keserem a menyérem

(14)

Erik a nőllő, hajlik a venő bodor a levele.

Egy negy legény sántani mene de ninosen kenyeré.
Két biling nőllöt tett a tarinyába früstöhre meg ete.
De ar ebédet ot kün a meröna pasirólával füttyülte.
Karafeli menet gondolkodik magába,
Itt hagok mindent ki megyek Amerikába

Ablakomban három cserep muskádli
Be ürentem a Katinak hogy jöjjön ki.
Háromszor is be ürentem Kati gyere ki, Kati gyere ki,
De nem jöt ki, megáj Kati, majd meglánya est valaki.

Ara alá men egy legény, még a járása is kevély
Roemaring, a kalapjába, még a nap is meg ál rója,
Hogha igazán szeretnél minden este fel heresni,
De sohal büskeit vagy anél, hogy negy lányal próbá
álnál

Kés kertemben be sütöt a holdvilág
Holdvilágnál válogatam a rózsát
Válogatam melik ^{lene} pirosab hogy a faluba melik legény
csinosab,
Válogatam melik lene fehérab a faluba
melik legény kevélele.

Ninos nebl virag a vilag on mint a piros muskadli.
 Ninos nebl kis lany a falunkba mint a Lana Amali.
 A ragyogó két szemével hogha rá néz egy legényre,
 anah röhtön örömeiben, majd meghasad a nive de a nive.

Löke Pani kis ládája haj, üveglől van a négy lába haj
 Kocsis Gyurka ne ülj rája, mert eltörök a négy lába haj
 seje huja haj

Ha üveglől van is a lába haj, Kocsis Gyurka ülj csak rája
 haj

Ha eltörök majd újat veszek, ugyis csak a tied lebrek haj
 seje huja haj.

El kel menem katonának sejt, csilagom Roika
 Rabilak a jó anyámról Roika
 Hogha lejár a három év, és te megrágn Roika
 Trüvet után el megyünk a templomba

Dicsértésük nál a legény, a pappához nagyberran
 Tintelendő ha meghalget kéresem van or úrban.
 Földhöz ragadt negyem vagyok stóla pénst én
 De temese el ug ingyenesen az édes ^{nem adhatok} anyámat
 Édes fiam meg irtetem el is lesz temetre, a jó
 Istén meg firtet majd oda fön az égbe

Ha se.

It is less remember, - a meg

Punta bíró leányát desok legény kérte,
 Ilyen szép lány válogathat mindenki egy velle,
 De mind el kosarazta aki csak meg kérte,
 De a mesés királyfi bíróz nem jött érte,
 Punta bíró a fiát is lány nézőbe vitte,
 De bíróz mindenhol csak a négyen érte,
 Nem akadt menyasszony a fia számára,
 Úti laput kötöttek a legény talpára.

Esik a fözgeteg árik a höjzöngy
 Erenél be te kökény nemü his lány mert meg vena hideg
 Vagy a hideg ven meg, vagy a fene en meg, de a hetö körül
 kedves his angyalom valamelik meglen,
 De nem esentelek be kilenc óra után csak erigy oda ahol
 edig voltál te somogyi betyár,
 Nem voltam én sehol, csak te nálad voltam, a rácsos
 kapud sokszor benyitotam kökény nemü his lány
 Gyere hát csak gyorsan megfel nem élred anyám
 mert a talpadra uti laput t kötám te somogyi
 betyár

Tizenhárom sálbe van az én gatyám.

Tizenhárom este várta a babám.

Te egyik nára hussu volt, amásik meg nem jó volt.

Ejnye tubicám, nem jól vártad a gatyám sárát.

Elmehetn már babám végig az utcán.

Attse mondóm töbet hogy gyerek bekorán.

Kive hajtsam a fejemet, ki végarehal engemet.

Későn, és korán, hurred rá te kutya cigány a nálcám.

Csalit Tlis sarkatlanon esz mába.

El csorogót a helység házába.

Csalit Tlis mindig csak ara csireget, csorogót.

tenere a püntes üveg fireget, forogót, és ivóti

Erik az ^{eső} csendesén, de én a rórsám ötelgetem.

Lent György napi gyöngy harmat csak had esen,
csak had esen.

Csak a kedves kis anyyalom szeresen.

Hogyna az igaz volna, hogy a babám mási volna.

Ki nednén megvaliket sieme világát.

Ugy elhetne másal a világát.

(18)

Faj de beteg ragyok, talán meg is halok.

Mert engemet a nyomd legény édes anyja nagyon meg átkozot
Né átkozon engem, senki édes anyja,
Mert én azt a látót nézu, bandasa fiát nem szerettem soha.

Ketten mentünk le a rétre két ibolyát vedni
De bírom mi nem tudtuk azt csokorba kötönni
Mert lukas a babám köténye sejt a lila a lila.
Mind ki hullott belőle a nagyos ibolya.

Ének a kis barna lánykák az utca sarkán van a háza,
Egy tintes molnár legény jár az udvarába.
Még ály te barna kis lány, rád fogok vigyázni.
Nem fog az az incifinci molnár legény hozád járni.

Meg üzentem a szeretőm anyjának.
Már szeretőt keresen a lányának.
Mert én most már el megyek, három évig ot benn.
a lányának szeretője nem lenek.

Meg üzentem a szeretőm anyjának.

Fehér vánkost varaszon a lányának.

Fehér vánkost sejhaj slingelt legyen a néle, két
pántlika legyen a be füzője.

Két pántlika sejhaj legyen a be füzője, barna
legény legyen a szeretője.

Jó napot, jó napot, Légi biró né anyany.

Itthon van e a lány a Mariska kis anyony.

Itthon van, itthon van, az első nőbába.

Ót alunka járaba a paplanos ágyába.

Menjen be keltsse fel, kiiddje el a bálba.

A selyem kendőjét köse a nyakára

A piros bársony cipőjét hurra a lábára.

Fel kilénc örára ot legyen a bálba.

Mariska el is ment, el küldte az anyja.

Te a hét fickó meg várta az ajtóba.

Mariska megijedt, el akart szabadni

De az a hét fickó körül fogta alunka.

Ha az egyik el fáradt, a másik elhárta.

Amig megint Mariska lebukott a földre

Mariska, Mariska nem szabad pihenni.

A szép piros vére det a cipődbe kel ontani.

Nyisd ki anyám, nyisd ki, röldre fertet kapudat

Had vigyük be rajta a haldokló leányodat.

Vérje meg az Isten, ad az édes anyát,

Aki egész ~~é~~ éjélre láncra agya a lányát.

Mégatöbi lányóknak hajmalt murriskálnak

Legény Légi Mariskának koporsót csinálnak.

El kel menem katonának edes anyám jaj de nagyon mesire.
 Ittel hagyni a nevetöm azt se tudom hogy kire.
 Ara kérem edes anyám vigyáron a göndör haja lábaimra
 Járjanak el a templomba imádkorni minden áldot Vasárnap

Atul menék a Koppányi kúhidón.
 Piros malag lobog a kalapómon.
 Tujá a szél, lengeti, katonának kel leni.
 De le is kel ot három évet költeni.

Arok, árok, vizes árok, a kapuba minden este ki, ki,
 Félre van a kalap a fejembe, (állok,
 Nem tudom róram jutok e esedbe esteire, esteire,
 Arok, árok vizes árok,
 A kapujába minden este elszétállok.
 Félre van a kis kalapom néle fel tekintek a csillagos égbe
 még nem jött ki.
 Ha nem jön ki egy síra, ketőre, ^{id.} majda fene könyörög
 nekije most jött ki.
 Ha nem jöt volna ki a kapujába, más kis lányal
 mentem volna a bálba esteire,

A kertben terem a fekete retek,
Én egy barna kis lányt szeretek,
Mert a nőke mind hamis, hamég anyi volna is.

De a barna az igazi fajta,
Kia csolkot előre hitelle adja
Míg csak nem is kamatra, csak ~~ajándékba~~ ^{ajándékba} ~~ajándékba~~.

Putriba lakik a Lári, ~~De nem~~

De szeretnek hozá járni
Meg ölelni, megcsokolni, nézni hogy tud kacintani a
Lári babám.

Barna kis lány kénül az esküvőre,
Koronáját feltetik a fejére.

A fátya rá omol a gyenge válára,
Tajde hamar elmulik a lányosága,

A barna kis lányt kísérik esküvőre,
De elveszt a karika gyűrűje.

Ég a gyertya, előte egy magas fesiület,
Barna legény nem esküdök meg veled.

Cigány kis lány gyöngyöt für, ég a sieme mint a tűz,
Hogzha az enyém is ugy égne, ihaj, tyubaj minden legény szeretni,

Ha be meggék a kocsmába, rá vágnak az antalra.
 Oda jön a kocsmárosné, bor kök e vag pálinka?
 Se bir nem köl, se pálinka, seip lány kölene ha volna.
 Borom is van, de lányom is van egy betyár legény számára
 Küldjé be hát a kocsmárosné had nérek a szemébe,
 Tud e seipen kacsintani, a betyár legény szemébe,
 Be is hívta a kocsmárosné bele nértém a szemébe.
 Olyan seip volt hogy aronal, felkaptam az ölembe.

A kocsmárosné lánya a Réri.
 Nem akarja a bört mérni.
 Valógat a réricébe, de egytük a kerébe.
 Kocsmárosné lánya a Regina.
 Nem akarja a bört megjöni.
 Ha a vendéget jöni látja, vina salad a konyhába.
 A kocsmárosné lánya a Zsuzsika.
 A vendéget birany be hívja.
 Nag örömel kinolgálja, még cukrot is ten a bórába.

Dombon van a Zsuzsi néni lakása
 Van neki egy pörge narvu gidája.
 Zsuzsi néni köse meg a pörge narvu gidáját.
 Ne öklelje fel a lánya babáját.
 Még előnör köse meg a bodri nevü kutyáját.
 Hogy ne ugara meg a lánya babáját

Egy Koppányi kis lány, kártyát vetetett,
 A cigány anyagnak jól meg firetett.
 Tüzenhárom tojásból husonhárom lett,
 Mert a cigány anyag szerencsét vetett.
 Tul vetete neki hogy ő a legrosszebb lány,
 Eljár a csárdába a legények után.

Egy Koppányi kis lány elment a boltba.
 Elvett a sárga bugyelárisa
 Megáljatok lányok majd megmutatom,
 Ha eljön a csárdába megtáncoltatom.

A Koppányi utcán végig, végig, végig mentem,
 Elventetem a jegykendőm mire vna jöttem.
 Ara kérem a szeretőmet kerese meg a kendőmet,
 de csak ugy, ha szeret, de csak ugy ha szeret.
 Ara kérem a szeretőmet, ha nem találja agyon egyet,
 de csak ugy ha szeret, de csak ugy ha szeret.

Szeretőknek szeretnék, de el veni nem mennék,
 Ron hirt halótam felőled, soha se len jó belőled.
 Azt gondoltad mindig ugy len, hogy szeretőim sohasé len.
 De hogy nem lesz, de már van is, tenálanál sebb is jobb is

Harmatos a kukorica levele, Koppányi lány világot két
höténgel
Két ujjival hamarab mint a piros szoknya.
Mert minálunk így a diót Koppányba.

Sárga már a kukorica levele.
Utoljára voltam nálad az este.
Utoljára fogtam meg az ajtó kilincsét.
Adjon Isten neked is jó szerencsét.

Elment az én feleségem malma övegy letem.
A világ négy szentjének négyrél gyertyát vettem,
Dehogya az el ég, meg én négyrálát verek.
Hogy az elment feleségem vissza ne jöhessen.
Lej élet, élet, betyár élet, ez ám csak a drága kincs,
Hogya kérdik hol az anyom, hálha Isten el ment nincs,
Lej élet, élet, szabad élet, ez ám csak a drága kincs,
Ha azt kérdik hol az anyom hálha Isten el ment nincs

Átül mennek a Tiszán, egy duru sörű paripán ha lehetne.
Hogya átül mehetnék egy nap szeretőt keresniék
Olyant aki nem hamis, ki igazán szereti ihajra
Akit én is szeretnék, hozá hü is maradnék ihajra.

Lőke kis lány, ha bele nérek a nemedbe,
 Az ibolya jut rögtön róla az eszembe,
 Mert nérem a nemedet ibolyának.
 Mert szeretlek megmondhatod az anyádnak.

Leányföldön kinyílt a lila virág.
 Hogy szerettelek, tudja azt az egész világ.
 Demár ertán elárulak fünek, fának.
 Mert nem szeretlek mond meg kis lány az anyádnak.

Tirma, Duna, Dráva, víre nem foly vinté.
 Amit adtam kisangyalom adjad vissza.
 Vina adom a gyűrűdet amit adtál.
 De te a páros csolkommal adós maradtál.

Azt gondoltam nem kelek katonának.
 Gondját viselem az édes anyámnak.
 Demár látom nem viselem megemlynek
 Oltalmára hagyom a jó Istennek.

Vékony heja van a vörös hagymának.
 Gyöngye sive van az édes anyámnak.
 Édes anyám gyöngye sive megharad, ha a fia katonának otmarad.

Édes tejet nem adtam a madárnak.
 Jó éjszakát nem mondtam a babámnak.
 Adjon Isten kedves babám jó éjszakát.
 Holnap este újra láthatjuk egymást.

Fodor Józsa a Kis Girit a kapujukig elkísérte.
 Kérdere meg elmehet-e feleségül hozzá megkérje.
 Az édes apja fej csóválva azt felelte neki
 Gondolkozz csak édes lányom mielő fogsz megélni.
 Dereka, csinos, dolgos legény, ezt magam is látom.
 De hogy megény, és molga legény, ez a kifogásom.
 De a Giri nap, nap után rimánkodva kérte.
 Adjon neki édes apám, hisz majd meghalok érte,
 Édes anyja megsajnálja pártját fogja neki.
 Ha megény is, mindene van, csak földje nincs neki.
 Végre a sok kére's után bele egyez az apja.
 Megigéri hogy műret után lesz a lakodalma.

Elment az én rózsám, az akáca áca erdőre.
 Bele ment az akácafa túske a lába szélébe.
 Mondtam az anyjának, hogy vegye ki belőle.
 De az a huncfut akácafa túske csak nem jött ki
 (belőle

Enek a kis lánynak, hosszú a szoknyája.
 Megüzentem az édes anyjának hogy tüssön egy mirlit,
 De azt mondta az anyja, nem tüssön mirlit rója.
 Fog is, ugg is, ha máma nem hát holnap,
 de férjhez megy a lánya.

Tererere recece kinc a lánymak köténye

Tererere recece elventete az este,

Elventette tyuhaj az este,

Tererere recece mikor a legényt leste,

Tererere recece megran a lány köténye,

Tererere recece megtalálta az este,

Megtalálta tyuhaj az este,

Tererere recece amikor a legényt leste,

Edes anyám férjhez adott haj, haj, haj,

Csak egy kurtá szoknyát adott haj, haj, haj,

Ohan fene kis úram van, kukorica nadrágja van,

Megörült a fejemen a göndör haj,

Elment az én úram Pestre haj, haj, haj,

De hara jön nyombat este, haj, haj, haj,

Förök neki jó vacsorát, jó paprikást, turós csuszát

Mind elment a fejemről a göndör haj

Este virágozik a repce, seep a kis lány minden nyombat este

Bár csak mindig nyombat este lene.

Lej hogy a babám tölször megölelne.

Este virágozik a repce, rajtam van az egész falu nyelve.

Kuljon le a repcének levele.

Hogyné legyen rajtam a falu nyelve.

(28)

Édes anyám miért is nevelt engemet, engemet, engemet.
Ha egy legény se tudja a nevemet nevemet a nevemet,
Már én nevémet dupla sakkü, liliom, liliom de liliom,
Kameghalok kinyitok a síromon, a síromon a síromon.

En már többet betyár legény nem leszek nem leszek de
Már én többet be nem megyek nem megyek, de nem leszek
Mert a betyárt minden ^{ember} gyűlöli, gyűlöli, de megyek.
megveti.

Csak egy kislány a babája szereti, szereti, de szereti.
Már én többet drótos legény nem leszek nem leszek nem
Anyakamba bór karimnyát nem teszek, nem teszek, leszek
de nem teszek

Mert mindenháznál csak azt mondják gyere be, gyere be,
de gyere be,

Itt egy farkas, meg egy lábass foltord be, foltord be,
de foltoltord be.

(29)

Cigány, cigány mēr vagy te cigány, sárga rigó a rozmaring
virágon.

Mēr járn te magyar his lány után
sárga rigó a rozmaring virágon.

Mért járok magyar kislány után.

Mert szebb a magyar kislány mint a cigány.

Tirárom, tirárom, sárga rigó a rozmaring virágon.

Cigány, cigány, maragy te csak cigány sárga rigó a rozmaring
virágon.

Járv te csak cigány kislány után
sárga rigó a rozmaring virágon.

Tegnap is volt egy cigány lakodalom.

Valamennyi cigány mind szegény.

Tirárom, tirárom, sárga rigó a rozmaring virágon.

Igen tintelt tekintetes orolga bíró úr.

Remegbenem a jó lélek, mint egy bögő hur.

Csolkolom a kerít, lábát, nem láptam én a paptól
kácsát.

A samár bakter beveretett
nagy ártatlanul.

Nem tagadom hogy megfogtam, meg emelgettem.

Hogy hány ice sziv lehet bene azt méregettem.

Istenem! csak az emyém volna, így ábrándotam az ölbe

A lakodalman megtartanám hushagyó kedden.

De jó lenne ha megtarthatnám hushagyó kedden.

30

Elvettem egy, elvettem egy cigány kis lányt.

A fejemre, a fejemre, jó nagy gondját.

Minden cigány sogaoróm lesz.

Kis tehnyöbe, nagy tehnyöbe jó módom lesz.

Elvettem egy, elvettem egy gépész kis lányt

A fejemre, a fejemre jó nagy gondját.

Minden gépész sogaoróm lesz, kis kerékbe nagy kerékbe
jó módom lesz.

Vehigyj leány a legénynek, hoggyha mondja hogy el veszek.

Mert a legény leány csalo,

Mind akantó fára való

Ha elkísör is a kopujig, ha meg öleljet is adig.

A kere ha fogja is ate keredet.

A szemre már a menyecskekre nevet.

Löke, bama, kis leányok ide halgassatok.

A legénynek bárhoggy is kér csolkot ne adjatok.

Mert a legény csak odig legény anig a nap ar égen.

Ha lement a nap ar égről elmegy a menyecskektől.

Komám asszony vigzáron kend a síjára.

Ke mondja hoggy én is voltam a kocsomáiba.

Hoggyha kérdik mondja kend,

Hoggy még nem is látott kend komám asszony.

Eltörött a rajtáron dugója, elhagyot a szeretöm bujába. (31)
Ördög bujék a süve újába, miért hagyot el, engemet bujába.

A Koppányi töltisen elventettem a késem.
A Koppányi töltisen elventettem a késem.
Nem a késem keresem, a babámat ölelem,
Lirhatók én eleget mert az engem nem meret.

Piroslik a paprika elhagyot a Mariska.
Piroslik a paprika elhagyot a Mariska.
Ha elhagyot nem bánom, majd keressék a nyáron,
Kapok én még szeretöt minden újamra ketöt

Károm orany gyűrű van az újamon,
Talállok szeretöt fakun, városan,
Talállok én szeretöt, minden újamra ketöt,
Lököt, crinosat, barnát garalévosat,

(32)

Nem megyek én férjhez soha
Nem lenek ember boldogsága

Hogy engem egy ember, agyba fejbe verjen olyan nincs, de nem is
volt, de ne nem is len a sífőnérbá

Nem házasodok meg soha

Nem lenek asszony boldogsága

Hogy engem egy asszony a fal melé' álitson olyan nincs, nem is
volt, de nem is len a sífőnérbá

~~Hogy engem egy asszony egrecévoztáros
olyan nincs de nem is~~

Vecsernyére szél a havang, erüzt hangon csilingelő hangja.

Imádkoik az Istenhez, fürdő lombos kicsi fakun papja.

Kiséri az orgona nő, míg a néje boldogságát kéri.

Csak amit én el vöntettem, azt nem tudja soha vira kérni.

En is jártam vecsernyére valamikor nem is olyan régen.

Imádkoltam az Istenhez hogy tégedet adjon vira nékem.

Demióta a síremlőt a reményl is ki engedted égni

Bocsása meg a jó Isten, a templomban nem tudok be lépni

A sógor bácsik egy tudlak ott a nepeket.

Barna kislány sírni szeret a kútra,
A gyűrűjét az újáról le hurra,
De dobja nincs gyűrűje, vége mindennek
Váranhat a régi szeretőjének

Barna kislányt kisernek az kútrára,
De el veszett a karkika gyűrűje,
Egy a gyertya előtt egy magas fenyűvel,
Barna legény hogy esküdjek meg veled,
Egy a gyertya előtt egy magas fenyűvel,
Barna legény nem esküdjök meg veled,

Ha a Janosi végig megy a fő utcán,
Kinyitja az ablakát minden kislány,
A nyikorgós, a sarkantyús erizmába,
Mind annyira fáj a síve utána,
De az csak egy betyároszsan intéget
Ki csodja a síveiktől a szerelmét.

Koppányi kislány olyan szép mint egy kis baba,
Homlokára göndörödik a haja,
Kék a neme az órcája piros lánctal ég,
Kalapát a legény síve haránér
Kék a neme az órcája piros lánctal ég
Majd meg hazad a legény síve ha ráner.